

जागरिता, [ऋ] चि, (जागर्त्तेति। जाए+हृच।) जागरस्यशीलः। इत्यमरः। ३। १। ३२।
जागरी, [नु] चि, (जागरो जागरणमध्यस्तेति। जागर+“अत इनिटनौ”। ५। ३। १। ५५। इति इति इति।) जागरूकः। इति हेमचन्द्रः। ३। १। ०७।
जागरूकः, चि, (जागर्त्तेति। जाए+“जाग-रूकः”। ३। २। १। ६५। इति उकः।) जाग-रूकशीलः। जागरणकर्ता। तत्पर्यायः। जाग-रिता २। इत्यमरः। ३। १। ३२। जागरी ३। इति हेमचन्द्रः। ३। १। ०७। (यथा, रघुः। १। ०। २४। “अवस्था यज्ञतो जन्म निरीहस्य इतिष्ठेतः। सप्तपो जागरूकस्य यायार्थं वेद कस्त्रवः।” कर्त्तव्यपालनाद्यर्थं अप्रमत्तः। यथा, रघुः। १। ४। ८।
“निश्च श्रोकं स्वयमेव धीमान् वक्षाश्रमवेच्छाजागरूकः”।)
जागर्त्तिः, ख्ली, (जाए+भावे किन्।) जागरणम्। इत्यस्टौकार्या रायसुकृटः।
जागर्या, ख्ली, (जाए+“जागर्त्तेकारो वा”। ३। ३। १। ०१। इत्यस्य वार्तिकोक्ता यक्। “जायोऽविचौति”। ७। ३। ८५। इति गुणः।) जागरणम्। इत्यमरः। ३। १। १। १६।
जागुड़, ख्ली, (जागुड़े तदाख्यया प्रसिद्धे देशे भवित्वश्च।) कुडुमम्। इति विकाष्ठेषः। (देशविशेषः। यथा, माध्ये। २०। ३। “अभिचैदमग्रज्ञयोऽपि शौरी-रवनि जागुड़कुडुमाभितात्त्वैः”।)
जागुड़ोभित्तोऽस्येवः। तदेशवाचिनि, चि,। यथा, महाभारते। ३। ५। २४। “जागुड़ान् रामठान् सुखान् खौराण्यानय-तङ्गान्”।)
जाए, च तु जागरे। इति कविक्षयहमः। (चर्दी-परं-चर्क-सेट्।) च, जायति। तु, जागर्त्ति। इति निरीचमाणस्य नास्ति जाग-रसी भवित्वमि त पचादिलादिनि जागर इवाचर-त्तीति कौश चतुर्मात्रम्। इति इर्गदासः।
जाएविः, पुं, (जागर्त्ति साचिस्त्रहृपतयेति। जाए+“बश्चस्त्रजायेष्य; किन्”। उर्णा। ४। ५। ४। इति किन्।) अयिः। इति चैमचन्द्रः। ४। १। ६५। (यथा, चर्वन्दे। ५। १। १। १। १। १। “जनस्य गोपा अजिनिष्ठ जायविरयिः”।)
जागर्त्तिः प्रकाशा शुभाशुभकार्यैर्दर्शनार्थमिति। इति:। इत्युच्चालदतः।)
जायत्, चि, (जागर्त्तेति। जाए+शृण्।) जाग-रत्यविश्विः। यथा,—
“गङ्गोषुङ्गतरङ्गसङ्गतजटाचूटाच्चायवृष्टिय-स्फुर्चतुप्रतुक्तिमौतिसम्भूतप्रमत्कारस्फुरत-सम्भामा।” इति काव्यचन्द्रिका॥
(जागरणम्। यथा, मनौ। १। ५७। “एवं स जायत्वस्त्राभ्यामिदं सर्वं चराचरम्। सञ्चौवक्ति चाजस्य प्रमापत्ति चाययः।”)

जायिया, ख्ली, (जाए+“जागर्त्तेकारो वा”।) इति पचे श्रस्तो रिडादेशः।) जागरणम्। इत्यमरटीकार्या रायसुकृटः।
जाघनी, ख्ली, (जघनस्य समीपम्। जघन+शैविकोऽण्। ततः ख्लीया दौप्।) ऊरः। इति विकाष्ठेषः। (यथा, मनुः। १। ०। १। ०८। “चुधार्त्तासुमध्यागाहिष्मामितः चजाघनीम्। चण्डालहस्तादाशय धर्माधर्मविवक्षयः।” विश्वामित्रस्य गाघनीहरणकथा महाभारते श्रान्तिपञ्चविंश्च १४१ यथाये दद्रव्या।)
जाङ्गलः, ख्ली, (जाङ्गलेषु स्थलाजपशुविशेषेषु भवम्। जाङ्गल+चर्य।) मांसम्। इति हेमचन्द्रः।
जाङ्गलः, पुं, (जाङ्गले भवः। जाङ्गल+चर्य।) कपिङ्गलपक्षी। इति मेदिनी। वे, ४५। निर्वाणिरिदेशः। इति शब्दरत्नावली। (चर्य लक्षणं यथा,—
“ख्ल्योदकट्टणो यस्तु प्रवातः प्रशुरातपः। च चैयो जाङ्गलो देशः च चुधान्यादिष्ठितः।”) भावप्रकाशः। तेष्य लक्षणं यथा,—
“आकाशशुभ्न उच्चश्च स्वप्यपानीयपादपः। श्रमीकरीरविक्ष्वाकैपीशुकरक्त्युपकुलः।” हरिण्यैर्वर्णपृष्ठवत्तरगीकर्णखरचुकुलः। सुखादुपकलवान् देशो वातलो जाङ्गलः स्फृतः। (“खरपरयविश्वालाः पर्वताः कण्ठकीर्णाः। दिशि दिशि न्दगद्याः भूरंहाः शौर्यंपर्णाः। अतिखररविरक्षः पांसुभृतु शुभ्रभूमिः। सरसरसविहीनः द्रूपकामः। प्रकर्षः। तदुत्तिरसश्वस्याहारण्यो गोमदुष्यः। प्रभवति रसमीर्चं रुच्यभावच्च सम्बक्। पुनरपि हिमवाहं शालिश्वस्यं न चेच्छ-भवति रुधिरपितं कोपमाशु शुपेति।”)
इति च हारीते प्रथमस्थाने चतुर्थेऽथाये॥) तस्य गुणाः। वातपित्तकारित्वम्। उच्चालम्। रुच्यत्वम्। तदेशीयजलगुणाः। अनुपदेशात् विपरीतत्वम्। इति राजवक्तव्यः। रुच्यत्वम्। लवण्यत्वम्। लघुत्वम्। लतुलम्। पथ्यत्वम्। वद्धिकवृहुविकारकारित्वम्। इति भव-प्रकाशः। जाङ्गलदेशोऽवच।
जाङ्गलः, चि, स्थलपशुविशेषः। यथा,—
“हरिण्यैश्चकुरङ्गर्थ्यपृष्ठतन्त्रकुशम्भराः। राजीवोऽपि च सहौ चेत्यादा जाङ्गलसंचकाः।” हरिण्यास्त्रावर्णाः स्यादेषः कृष्णः प्रकीर्तिः। कुरङ्ग इवतामः स्याहरिण्याकृतिको महान्। ऋष्यो नीलाळको लोके स दोष इति कौर्त्तेतः। एषतच्छन्दिविन्दः स्याहरिण्यात् क्रिच्छिदृश्यकः। अङ्गुष्ठेहुविषाणोऽथ शम्भरो गवयो महान्। राजोवस्तु चैयो राजीभिः परितो दृतः। यो गवः भङ्गहीनः स्यात् च सुखौति निगद्यते।” तस्य मांसस्य गुणाः। मधुरत्वम्। रुच्यत्वम्। कवायत्वम्। लघुत्वम्। लतुलम्। दृष्ट्यत्वम्। वृथत्वम्। दैपनत्वम्। दोषहरत्वम्। स्फुरत्वम्। मिक्षिनत्वमहस्तवाहितवाधियावचिष्ठिप्रमेह

सुखजरोगमज्ञीपदगलगङ्गायुनाश्चित्वच्च। इति भावप्रकाशः॥ श्रीतत्वम्। भवुव्यहितत्वम्। इति राजवक्तव्यः॥ *॥
जाङ्गलः, पुं, (जाङ्गले जङ्गलभवः सर्पादिर्याह-तयास्यस्तेति। जाङ्गल+वहुत्ववचनात् इच्च।) आलगाहौ। इति शब्दरत्नावली।
जाङ्गली, ख्ली, (जङ्गले भवा। जङ्गल+चर्य। ततो दौप्।) शूकशिंग्मी। इति। मेदिनी। वे, ४५॥ (यथास्याः पर्यायाः।)
“कपिक्कुरामगुमा दृष्ट्या प्रोक्ता च मर्कटी। चंजरा ककुरा चंजा दुर्यश्च प्रावद्यायामी। जाङ्गली शूकशिंग्मी च सैव प्रोक्ता महर्विभिः॥” इति भावप्रकाशस्य पूर्वस्तरे प्रथमे भागे॥
जाङ्गलूः, ख्ली, (जङ्गले भवेत्। स्वार्थं चर्य।) विषम्। जानिलोफलम्। इति शब्दरत्नावली।
जाहूलः, पुं, (जङ्गलू विषं यवहार्यतया विद्यते-स्येति। जङ्गलू+वाहुलकात् इच्च।) विष-वेदाः। इति शब्दरत्नावली। सापुडे इति भाषा।
जाहूलिकः, पुं, (जङ्गलू विषप्रधानः सर्पादिर्याह-तयास्यस्तेति। जङ्गलू+टन्।) आल-गाहौ। इत्यमरः। १। ८। १। १।
जाहूली, ख्ली, (जङ्गलस्य इयम्। “तस्येदम्”। ४। ३। १। २। ०। इत्यच्च। ततो दौप्।) विष-विदाः। इति हेमचन्द्रः।
जाहिकः, पुं, (जङ्गलूभिष्ठरतौति। जङ्गा+“पर्यादिर्याहून्”। ४। १। १। ०। इति टन्। यहा, जाहाभिर्जैवतौति। “वैतनादिभ्यो विवति।” ४। ४। १। २। इति टन्। उद्दः। श्रीकारी-दृष्टः। इति राजनिर्वेणः। जङ्गाजीवी। धावाकादिः। तस्य पर्यायः। जङ्गाकरिकः। २। इत्यमरः। २। १। ८। ७। (प्रशस्तजङ्गाविविष्टे, चि। यथा, भौजराजाहौत्युक्तिकल्पतेरै। “जाङ्गलस्या जाहिकाच्च व्यानस्ते राजसा मताः।”)
जाज्वल्यमानः, चि, (भृशं च्वलतीति। च्वल+यश्च+शानश्च।) देवीप्रायमानः। यथा, चर्कौ। “जाज्वल्यमानं तेजोभी रविविमिवायरत्।” जाटिः, पुं ख्ली, (जाटं चहातं कातौति। ला+बाहुलकात् किः।) दृच्छिविषेः। इति लिङ्गादिसंग्रहे अमरः।
जायत्, ख्ली, (जङ्गस्य भवः। जङ्ग+चर्य।) जङ्गता। तस्य पर्यायः। चक्रः २। (यथा, पच्छदशौ। ४। ४। १। १। १। १। “विना जायाहूभूतिं न कथचिद्दुपपद्यते।”) मौर्खम्। इति हेमचन्द्रः।
जायारिः, पुं, (जायस्य अरिः शृचुः। भवत्येन जायदीषनिराकरणात् तस्यात्त्वम्।) जम्बीरः। इति राजनिर्वेणः। जातं, ख्ली, (जन+कर्तृत रूपः।) अक्तम्। चमृहः। (यथा, भद्रिः। ४। ४। १। १। १। १। “चन्द्राहुतिं हारयितुं सविप्रा-सिचीवयन्तो। भवप्राच्यात्।”